

AUGANTI VAIKŲ SVEIKATOS PROBLEMA - DANTŲ ĖDUONIS

Dantų ėduonis – lėtinė, infekcinės kilmės kietųjų danties audinių liga, sukelianti emalio ir dentino demineralizaciją.*

Remiantis Vaikų sveikatos stebėsenos informacinės sistemos duomenimis, Vilniaus mieste per pastaruosius trejus metus (2021–2023 m.) 3–6 m. amžiaus grupių vaikų, turinčių bent vieną ėduonies pažeistą, plombuotą ar dėl ėduonies išrautą dantį, situacija kinta mažai.

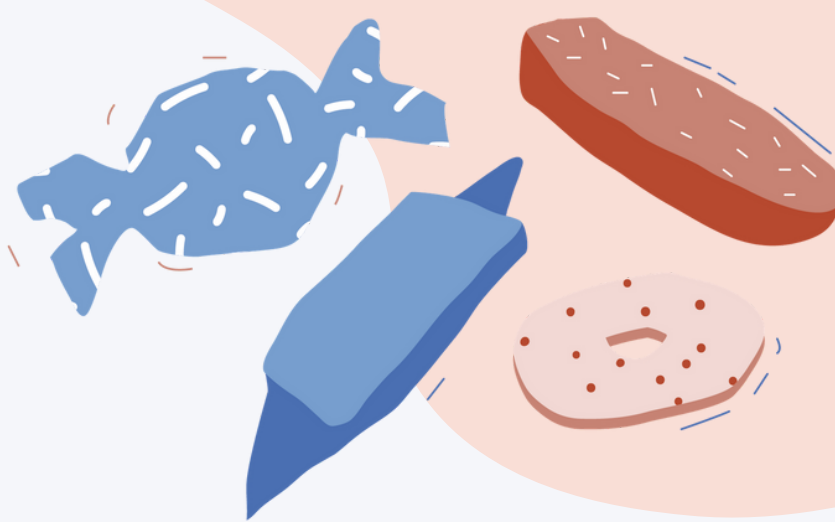

Išryškėjo tendencija, kad vaikui augant ėduonies pažeistų dantų skaičius didėja. Didžiausia sveikus dantis turinčiųjų dalis – ugdymo įstaigas lankę ikimokyklinio amžiaus vaikai.

Dantų ėduoniui susidaryti būtini trys veiksniai: dantis, mikroorganizmai, angliavandeniai.

Maistas, kurį vartodami labiausia rizikuojame sukelti dantų ėduonį, – tai daug cukraus ir krakmolo turintys produktai, kurie skatina apnašų susidarymą.

Pagrindinė dantų ėduonies priežastis – apnašos. Dažniausiai apnašos susiformuoja dėl dažno užkandžiavimo saldžiu ir krakmolingu maistu. Dažnas užkandžiavimas didina burnos ertmės rūgštingumą, seilės nespėja neutralizuoti rūgščių ir dėl to ardomas dantų emalis.

Neutralus maistas – nekenkia dantims. Į šią kategoriją įeina mėsa, paukštiena, kiaušiniai, šviežios daug skaidulų turinčios daržovės (pvz.: salierai, brokoliai, špinatai, agurkai), riešutai.

